

единъ пѣтъ на това жалостно състояние край и да положи на растроение-то границѣ, приста-налъ е съ най-голъмо задоволство съ голѣмцы-тѣ да се състави народна скупчина, на коя-то трѣбаше князь-тѣ ненадѣйно да пристане; тогда е въ цѣль Сърбиѣ като съ нѣкакво надобично вдохновение завладѣла обща мисль, че е една единичка помощъ за народъ-тѣ и отечество-то останала тая, да се повърнатъ Обреновцы на Сърбскій престолъ.

Като ся убо сабрала свикана-та за день общенароднаго празника Сърбскаго св. първо-званаго Андрея народна скупчина въ Бѣлградѣ, тутакси ся е могло още отъ първы-тѣ нейны предузятія да познае, че е тя въ цѣль-тѣ си и намѣрение-то си съвсѣмъ сложна. Много отъ посланицы-тѣ сж явно предъ скупчинѣ-тѣ говори-ли заради злоупотрѣбленія-та и беззаконія-та, кои-то прави върховна-та власть, и излагали сж злины-тѣ, кои-то е принуденъ народъ-тѣ да тѣ-гли противъ правила-та на законъ-тѣ отъ пра-вительство-то, пакъ сж най-после предлагали да ся дръпне за това както князь-тѣ и негови-тѣ попечители така сжщо и совѣтъ-тѣ държав-ный на отговоръ, защо ти сж казвали така: че народъ-тѣ, кой-то е свободѣ-тѣ си и права-та си съ своѣ-тѣ собственѣ кръвь придобилъ, има пълно право оныя, на кои-то е повѣрилъ власть-тѣ, да потѣгли и на отговоръ, и ако сж ти злоупотрѣбили власть-тѣ, коя-то имъ е вѣвѣрена была, да може народъ-тѣ да имъ ъ отвзѣме както имъ ъ и далъ.

Още въ шесто-то засѣдание на 10. Декем-врѣй заключи ся отъ всички-тѣ посланицы на